

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

TÌM HIỂU CƠ BÚT
QUANG MINH—Sĩ TÀI BÙI VĂN TIẾP

1983

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAL.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *Tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **Sĩ Tái BÙI VĂN TIẾP**, **BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAL.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 07/03/2014

Tâm Nguyên

TÌM HIỂU CƠ BÚT

Sĩ TÀI BÙI VĂN TIẾP

MỤC LỤC

VÀI LỜI PHI LỘ.....	9
TÌM HIỂU CƠ BÚT.....	11
▪ I. CƠ QUAN ĐỒNG TỬ CỦA ĐỨC CHÍ TÔN.....	11
▪ II. ĐỨC LÝ DẠY VỀ CƠ BÚT.....	12
▪ III. THỦ CƠ – CHẤP BÚT	13
▪ IV. BUỔI MỚI KHAI ĐẠO, KHI ÔNG ĐỐC HỌC BẢNG XIN CHẤP BÚT, ĐỨC THƯỢNG ĐỂ DẠY	15
▪ V. NHẬP XÁC ĐỒNG MÊ	15
▪ VI. BÀI THI VẬN CÒ CỦA BÁT NƯƠNG	16
▪ VII. TRUYỀN TÍN THỨ HAI.....	18
▪ VIII. MỘT LỢI MÀ BA HẠI.....	20
▪ IX. LUẬN VỀ CƠ BÚT “MA HAY THẬT”	23
▪ X. VÀI Ý KIẾN CỦA ÔNG HỮU PHAN QUÂN LÊ VĂN THOẠI.....	25
▪ XI. Ý KIẾN CỦA ĐỨC QUYÊN GIÁO TÔNG VỀ CƠ BÚT ..	29
▪ XII. HỘI THÁNH TÂY NINH, LE 15 JUILLET 1929	30
▪ XIII. ĐỨC TÂY PHƯƠNG GIÁO CHỦ TỨC PHẬT THÍCH CA DẠY ĐỒNG TỬ “MEDIUM” NHƯ VẬY.....	31
▪ KẾT LUẬN.....	32

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

VÀI LỜI PHI LỘ

CHÚNG TÔI NHẬN RẰNG, NỀN ĐẠI ĐẠO KHAI TẠI Việt Nam kỳ ba này rất khác so với hai kỳ trước là Đức Chí Tôn không sai các vị Giáo Chủ xuống trần thay Ngài lập Đạo, mà chính mình Ngài đến với nhân loại bằng hình thức “*Cơ Bút*”.

Vậy cơ bút rất quan trọng nên chúng ta cần tìm hiểu tận tường các thể cách để làm cho đúng với Bí Pháp của Chí Tôn, hầu tránh nạn tà mị xen vào, lường gạt những người không rành về lối ngồi đồng, tiếp diễn.

Chúng tôi nhận thấy việc này quá tầm suy đoán, nên chỉ xin sao những bài Thánh Giáo, hoặc truyền tin hay Thánh Huấn của Đức Hộ Pháp cùng các Đấng Thiêng Liêng chỉ giáo về huyền linh Pháp ấy để quý đọc giả mỗi người tự phán đoán lấy và tự hiểu lẽ huyền vi của nó theo tâm tư của mình nhận định.

Tà, chánh, sai, đúng do mình chớ không quyền đổ thừa cho ai được.

Quang Minh

TÌM HIỂU CƠ BÚT

Sĩ Tải Bùi Văn Tiếp

■ Khởi viết ngày 12-2-Quý Hợi 1983

I. CƠ QUAN ĐỒNG TỬ CỦA ĐỨC CHÍ TÔN

Thánh Giáo của Đức Chí Tôn có dạy: “Giờ này Thầy biện phân về cơ quan đồng tử cho các con hẳn tàng tự sự.

Cơ là gì? – Cơ thật nghĩa là máy.

Quan là gì? – Quan là một trong các bộ phận của máy; Thiên Cơ là một phần cốt yếu của luật tuần hoàn xây chuyển đó. Vậy 2 chữ Cơ Quan ứng hiệu chia làm 3 cách:

a. Thứ nhất: Tiên Cơ dùng huyền diệu chơn lý.

b. Thứ hai: Tà Cơ dùng mê tín dị đoan.

c. Thứ ba: Nhơn Cơ dùng hữu hình thể cách.

– Tiên Cơ dùng luật huyền vi chơn lý là lấy sự chánh đáng để điều dắt các con bước lần theo đường sáng suốt tấn hóa mãi lên.

– Tà Cơ dùng mê tín dị đoan là lấy sự chẳng đáng chơn thật, kiếm thế cho các con quá mê theo những dị đoan mà phải sai lầm.

– Nhơn Cơ dùng hữu hình thể cách, là sự chi có hình dạng. Đây là do các con làm ra.

Các con khá nhớ trong ba cách đều phải thọ điển cả chớ chẳng phải không đâu?

Các con nghe Thầy giảng lý:

TIÊN CƠ luật tiếp diễn như vậy: Hễ Đồng Tử định Chơn Thần rồi thì tâm định. Mà hễ tâm định thì minh khiểu phát lộ ra kể tiếp với Chơn Thần xuất hiện lên trên rồi nối với Tiên Thiên Điện mới rọi ra thành Thánh Giáo. Nên khi lập đàn, các con cần nhứt trước hết phải cho thanh tịnh, đừng khua động. Nếu động thì tâm Đồng Tử động; cái minh khiểu liền tiếp với Tiên Thiên Điện bóng rọi ra, thành thử phải dứt diễn đó.

TÀ CƠ là vậy: Cũng phải tiếp diễn nữa, nhưng vì diễn Hậu Thiên quá mạnh, có một tý Tiên Thiên thôi. Tiên Thiên Điện là dương diễn, còn Hậu Thiên Điện là âm diễn. Tà thuộc âm, nên hễ âm diễn nhiều là ra tà cơ đó.

NHƠN CƠ cũng có diễn, lúc mới tạo nên vật kiện là vậy: khi các con muốn làm ra 1 cái món chi thì cái ý muốn ấy tự trong tâm các con phát hiện ra, óc các con nó khiến các con cử động tứ chi mà tạo thành vật ấy. Đó cũng gọi là diễn, song thật là hơn diễn, phàm diễn.

Vậy Thầy đã minh giải tận tường, các con lấy đó mà suy nghiệm chớ đừng để lòng nghi ngại từ bấy lâu nay.

THẮNG

II. ĐỨC LÝ DẠY VỀ CƠ BÚT

Xin trích Đạo Sử 1925-1929 trang 127 ngày 29-12-1926 (25-11 Bính Dần) Bài Thánh Giáo của Đức Lý Giáo Tông dạy về Cơ Bút.

THÁI BẠCH KIM TINH

Hỉ chú Đạo Hữu, chú Đạo Muội

Chư chúng sanh. Cười.....

Quờn nghe bảo: “Việc Cơ Bút, Hiền Hữu tuy chưa hiểu thấu huyền diệu cho trọn vẹn mặc dầu, chờ kỳ trung cũng hiểu biết chút đỉnh, chẳng phải ai cầm cơ mà cũng đặng huyền diệu hết. Lão giải nghĩa:

Có 3 phẩm đồng tử phò loan:

a. Một là giảng tâm.

b. Hai là mê.

c. Ba là giảng thủ.

Tây Phương gọi là Intuitif; Semi intuitif et automatisquen.

Thầy đã cho Hiền Hữu chấp cơ một đôi khi quả có huyền diệu, nhưng mà có nhiều khi tà bốn thân Hiền Hữu nó lại chiếm lấy Thiên ý mà dịch trật; vì vậy mà Hiền Hữu nhiều phen thất chí, nhất là thai bào con Hiền Hữu, hiểu à!....

Thầy dạy Hiền Hữu cùng Phước, Sang chọn kẻ khác cầu Thầy hầu truyền bá Đạo tinh Biên Hòa nghe à!

Chỉnh đàn Thầy ngự

THĂNG

III. THỦ CƠ – CHẤP BÚT

Ngày 3 tháng janvier 1926 nơi Thánh Ngôn Hiệp Tuyển Quyển I trang 6 Đức Chí Tôn có dạy:

Thủ cơ hay là chấp bút phải để Thân Tâm tịnh mới xuất Chơn Thần ra khỏi phách đặng đến hầu Thầy nghe dạy:

Khi chấp thủ thì tay tuân theo Chơn Thần nói lại mà viết ra, mừng tương như con đặt để con hiểu đặng vậy.

Chơn Thần là gì?

– Là nhĩ xác thân (Périsprit) là xác thân Thiêng Liêng. Khi còn ở nơi xác phàm thì rất khó xuất riêng ra đặng, bị xác phàm níu kéo.

Cái Chơn Thần của các Thánh, Tiên, Phật là huyền diệu vô cùng, bất tiêu, bất diệt.

Bác chơn tu khi còn xác phàm nơi mình như đắc Đạo, có thể xuất ra trước buổi chết mà vân du Thiên ngoại. Cái Chơn Thần ấy mới đặng đến trước mặt Thầy.

Như chấp cơ mà mê thì Chơn Thần ra khỏi trọn vẹn xác. Thầy mới dạy nó viết chữ chi đó, nó đồ theo, Thầy nói tên chữ, xác nó cầm cơ viết ra; người đọc trái chữ, nó nghe đặng không chịu, Thầy buộc nó viết lại và rầy kẻ viết trật ấy.

Còn Chấp Bút khi Thầy đến thì làm cho Thần con bất định một lát cho Thần xuất ra nghe Thầy dạy, còn tay con tuân theo mà viết, ấy là một phần của con, một phần của Thầy hiệp nhứt mới thấu đáo càng khôn tinh thông vạn vật đặng.

Trước khi thủ cơ hay chấp bút, thì phải thay y phục cho sạch sẽ trang hoàng, tắm gội cho tinh khiết, rồi mới đến đặng trước Bữu Điện mà hành sự; chớ nên thiếu sót mà thất lễ. Nếu chấp cơ thì phải để Ý thanh bạch, không đặng tưởng đến việc phàm.

Tay chấp cơ cũng phải xông hương, khử trừc tịnh tâm một lát rồi phải để tinh thần tinh tấn mà xuất ngoại xác đến hầu Thầy dạy việc. Phải có một Chơn linh tinh tấn mới mau nhiệm huyền diệu, phải trường trai mới đặng linh hồn tinh tấn; phải tập tánh chí Thánh, Tiên, Phật mới phò cơ dạy Đạo cả chúng sanh. Kẻ phò cơ, chấp bút cũng như Tướng Soái của Thầy để truyền Đạo cho thiên hạ. Các con đừng

IV. BUỔI MỚI KHAI ĐẠO, KHI ÔNG ĐỐC HỌC BẢNG XIN CHẤP BÚT, ĐỨC THƯỢNG ĐỂ DẠY

tưởng việc cơ bút là việc tâm thường. Còn việc truyền Thần lấy điển quang thì ai cũng có điển trong mình, nó tiếp điển ngoài rồi Thần nó viết ra, có khi trúng, có khi trật.

Vậy khi nào chấp cơ thì phải đợi lệnh thấy rồi sẽ thi hành.

IV. BUỔI MỚI KHAI ĐẠO, KHI ÔNG ĐỐC HỌC BẢNG XIN CHẤP BÚT, ĐỨC THƯỢNG ĐỂ DẠY

THẦY

*“Bút mở mùa hoa đã có chùng,
Chẳng như củi mục hốt mà bưng.
Gắng công ắt đặng công mà chớ,
Buồn bực về sau mới có mừng.”*

V. NHẬP XÁC ĐỒNG MÊ

Nơi Thánh Ngôn quyển nhì trang 196 Chí Tôn có dạy:

Thầy Các Con

Hồi trước còn ngu xuẩn, kẻ phò cơ không đủ tinh thần như mấy con vậy, nên một khi cầu cơ lấy làm khó nhọc lắm mới được một vài lời của người khuấy mặt: như Đồng thật mê thì ra thi hay, song khi rồi đàn thì Thần nó phải suy.

Nếu dùng đồng mê thì Đạo biết bao giờ mới phổ thông đặng.

(Hỏi về việc nhập xác)

Chơn Thần của các con gặp tà khí thì khó chịu nên xin Thầy xuống điển nhiều để ngăn tà mị, một đôi khi phải nhập xác điển xuống nhiều. Cũng một lẽ ấy mà mỗi lần lập thệ đều có nhập xác.

VI. BÀI THI VẬN CÒ CỦA BÁT NƯƠNG

Đức Hộ Pháp chấp bút.

– Đức Hộ Pháp hỏi: “Em phải không?”

– Bát Nương trả lời: Phải!

– Đức Hộ Pháp nói: Qua thấy lúc này em làm thi dở quá. Nếu quả vậy thì Qua thất vọng lắm; bằng chẳng thi tại Đồng Tử phải chăng?

– Bát Nương: Dừng Nhị Ca. Điều ấy anh chẳng nên hỏi mà em cũng không nên nói. Nay anh nói em làm thi dở, em chịu mà điều anh họa dùm bài thi này chơi và đưa cho mấy ông Cử Hiệp Thiên họa.

Em sẽ đến ngâm nga chơi với:

Hễ muốn làm sư phải bứt tóc,
Vận may thường đổ lỗi người đo.
Nháy duyên Tây Tử cười môi méo,
Đoạt điệu Đường Phi bước tẹo giò.
Bắt nguyệt lại mò trăng đáy nước,
Theo Tây bợ nợ viết nhà nho.
Vui chi hơn gặp tay tài tử,
Vây lưới chòm cây có cút cò.

Nhớ kêu em đa.

– Chừng nào?

– Chừng nào cũng đặng.

THĂNG

Xem bài thi trên, chúng ta thấy Cơ Bút rất ảnh hưởng đến người Đồng Tử. Đồng mà không có hồn thì không có điển thanh, thi không tiếp điển trọn vẹn với

tứ hay của các Đấng. Cũng như người thợ may ra món hàng khéo, phải nhờ người thợ đo vừa vận thì may mới khéo được.

Thấy người ta cầu được thi hay, ai cũng tưởng mình cầu tức phải được, chẳng khác thấy bà Tây Thi cười có duyên, mình cười vô duyên, xem miệng méo xẹo; Thấy bà Đường Minh Phi trượt té mà bộ điệu dịu dàng càng tăng vẻ quý phái, rồi mình cũng bắt chước té thì mình phải trẹo giò, trẹo cẳng.

Thấy trăng đẹp in đáy nước mà nhảy xuống ôm trăng thì làm gì bắt được trăng. Ý nói không bao giờ người dốt mà tiếp được thi hay, cũng như mấy ông học chữ Pháp mà cầm cây bút lông thì viết rất bợ ngỡ, không thể theo được.

Muốn giăng lưới bắt cá mà vẫy trên ngọn cây thì làm sao có cá? Không chi vui thích bằng gặp tay tài tử, tức gặp Đồng có hồn thi, có điển thanh, có tâm hồn phóng khoáng, Đạo đức dồi dào như Đức Cao Thượng Phẩm, như Đức Hộ Pháp thì tức nhiên thi phải hay, tú phải đẹp, ý được siêu thoát.

Việc ấy phải tập lâu ngày cho thuần điển, tức nhờ một người đã rành nghề phò loan dẫn dắt còn phải trường chay cho điển được thanh, phải năng cúng kiến cho Thần quen gần gũi với các Đấng Thiêng Liêng, nên chi vô câu đầu bà Bát đã nói:

“Hễ muốn làm sư phải hươt trò”

Thánh Giáo nhận được nhờ nữa phạm, nữa Thánh, mà cái phạm nhiều hơn cái Thánh thì bài Thánh Giáo không được siêu việt là lẽ tất nhiên.

* Thánh Ngôn quyển nhì trang 89 in năm 1970 Thất

Nương dạy:..... Nhứt là việc Diêu Trì Cung bị mượn danh nơi khác mà đổi gọt nhưn sanh. Cái hại ấy vốn chẳng vừa về phần tín ngưỡng. Chớ chi thất tại tà quyền thì có mấy em trừ khử, nhưng tại nơi Đồng Tử thì mấy em không phương giải nạn cho mấy người mê tín.....

Do nhưn điển của Đồng Tử.

* Trang 48... Thấy cấm từ đây chẳng nên lấp lửng câu cơ hay chấp bút chi, vì là một sự hại lớn lao cho Đạo đã phá đức tín ngưỡng của chúng sanh, lại làm cho nhưn sanh bị như trước.

* 1er Janvier 1927. Thái Bạch.....

Đạo vốn nơi cơ bút mà phát thành. Vậy Lão khuyên cẩn thận cho lắm. Đời với Đạo chẳng đồng, duy biết có đời mới có Đạo, có Đạo mới nên đời. Đạo đời thường nghịch lắm, vậy Lão tỷ thí như trong bộn của Hiền Hữu muốn toan phân loạn, nắm cơ viết đưa ra hay là quỉ nhập viết ra rằng Thấy xúi chú Hiền làm giặc thì Đạo phải thế nào???

Trả lời: Dạ nếu có trường hợp như thế, chúng tôi không nghe theo và chúng tôi không tin cho là tà.

Cười.... Nếu nói dễ dàng đường ấy thì còn luận làm gì? như Lão chẳng vì Thấy dặn Lão thì Lão đã cấm cơ bút rồi.

Vậy Đạo chưa thành Lão kỳ tới cuối tháng 6 năm tới thì cấm tuyệt cơ bút. Còn nay dạy Đạo thì cơ: Cơ, Tác phò. Đại Đan: Đức, Hậu, Mỹ Ngọc và Sang phò. Còn kỳ dư dùng khai Tiểu Đan mà thôi, nghe à!

VII. TRUYỀN TÍN THỨ HAI

(2^{em} Message)

Ngày 16-3 Tân Mão (23-3-1951)

HỘ PHÁP ĐƯỜNG

VĂN PHÒNG

HỘ PHÁP

CHƯƠNG QUẢN NHỊ HỮU HÌNH ĐÀI

HIỆP THIÊN và CỬU TRÙNG

Gửi chư Chúc Sắc Thiên Phong Hiệp Thiên Đài.

Cơ Bút là một cơ quan thuộc Huyền Linh Pháp, nên vẫn là hư hư, thiệt thiệt; vì bất cứ mỗi việc chi mà có tánh phạm của con người hùn vốn vào đó đều giả nhiều thiệt ít.

Cơ Bút đã có quyền tạo Đạo đặng thì nó cũng có quyền diệt Đạo đặng. Vì có mà Đức Chí Tôn đã cấm Cơ Phổ Độ.

Một điều nguy hiểm nhất là Cơ Bút có quyền phong cho một tên cùi phong ăn xin nơi giữa chợ ngôi địa vị Giáo Tông hay Hộ Pháp đặng thì ta là người gìn giữ Chơn Pháp lại càng phải oai nghiêm lắm lắm mới đặng.

Bản Đạo đã xét nét cùng các Đấng và Thánh Lịnh số 21/PC thì làm cho chúng ta phải lưỡng lự.

Nếu dùng oai nghiêm mà trị giả dối đã đành, còn thoảng như rủi gặp thiệt ta mới tính sao? Bản Đạo có giải rõ những Đồng Cốt là khí cụ có thể là của Trời dùng mà cũng có thể là của Quỷ hại. Đồng Cốt giả với Bản Đạo, Bản Đạo dám cho nó giả, vì cái giả của nó Bản Đạo có đủ phương làm cho ra thật. Còn các bạn ta và em út ta, nó có đặng như Bản Đạo đâu mà Bản Đạo dám cả gan để cho họ bị hại vì cái giả của Đồng Cốt.

Bản Đạo đã bàn luận xong cùng các Đấng, nên Bản Đạo quyết định như vậy: “Y như Bản Đạo đã định khi trước là ai cũng đặng tự do dùng Cơ Bút mà học hỏi

lấy mình mà thôi, còn cấm ngặt không được truyền bá. Nếu bài cơ nào học tư mà truyền bá ra thì Quân Đội và Thánh Vệ bắt luôn người tuyên truyền và đồng tử mà giam lại, đặng đợi cơ Hiệp Thiên Đài định phận giả hay thật. Nếu giả thì người tuyên truyền và đồng tử sẽ bị nhà binh dùng thế nào tùy ý, nghĩa là sung vào cơ Quân Vệ theo lính cho tới ngày nào tiên tri nói trong cơ bút thiệt hiện ra có đủ lẽ.”

Một điều hại nhứt là Cao Thượng Phẩm nói: “Không nên để mấy đứa nhỏ nó ra lệnh và dạy lại mình chớ?”

Bản Đạo muốn hỏi rõ: Phải nó làm cơ giả không? – Thi Người cười và nói rằng: “Quả có phần giả của nó, dầu nó cố ý hay là vô tình cũng là đáng tội. Hộ Pháp để ý xem mấy bài văn xem cũng thấy cái giả của chúng nó.”

“Cơ Bút giả đã nhiều rồi, Hộ Pháp liệu lấy”

Lời nầy của Đức Lý.

Thi hành chánh sách cho nghiêm ngặt, bất kỳ cơ bút nào mà có ra lệnh cấm quyền Hội Thánh, không có mặt đủ Thiên Phong Nhị Hữu Hình Đài và nơi Cung Đạo Đền Thánh xuất hiện, thì ra lệnh bắt Đồng tử và kẻ tuyên truyền giam lại rồi đem ra Pháp Chánh kết án trục xuất ra khỏi Đạo.

Bảo Thế xem rồi lập Thánh Lệnh đưa lại cho Bản Đạo ký.

(Ký tên và đóng dấu)

Phạm Công Tắc

VIII. MỘT LỢI MÀ BA HẠI

Văn Phòng Hộ Pháp Đường

Số: 26bis/HPĐ

Kiểm Biên ngày 28-12-Nhâm Tuất

Gửi cho em Chơn Kim

Trưởng Ban VĐ H.B.C.S Miền Nam Nữ Phái

Em Chơn Kim.....

.....

Em nói với Kỵ rằng: Qua đã coi tận tường các bài của nó gọi rằng Thánh Giáo, thì Qua thấy cơ bút của nó là giả; bởi các lời dạy không có lời nào trùng Vạn Pháp Cung của Qua sở định. Nó dám cả gan tạo cơ bút, nó coi rằng dễ, nhưng điều mà chính mình Qua phải kinh sợ và đề phòng về chơn chơn giả giả, hư hư thiệt thiệt mà cả đời hành Đạo của Qua bao giờ cũng đề phòng và để ý. Qua đã giải rõ huyền diệu cơ bút cho em nói lại với nó: “Kẻ phò loan nếu không tự tay nó làm Đồng giả thì làm một cách vô ý thức, nó dối gạt thiên hạ mà nó không hay. Hai đứa phò loan không phải nó viết mà Thần nó viết.

Huyền diệu cơ bút như vậy:

1. Hai đứa phò loan khi cơ lên, không ai giảng mà nó cũng vẫn động như thường, là Chơn Thần của hai đứa phò loan hiệp cộng với nhau mà viết ra.
2. Cả thấy các người hầu đàn đều để Thần vào đó rồi họ xúm nhau viết; vì có mà trong đám những người lo về Quốc Sự mà chúng đàn thì cơ sẽ viết nói chánh trị, quân sự y như nguyện vọng của họ muốn.
3. Dầu cho một hồn ma quỷ mị cũng có thể giảng cơ được.
4. Mới tới các Đấng Thiêng Liêng cao trọng.

Thì té ra bốn cửa đánh me, ta chỉ trúng có một, biết đâu là thiệt, biết đâu là giả.

Qua nghi hoặc về cơ bút lắm. Rất đỗi ngay Ngài Khai Đạo tại Từ Lâm Tự buổi nọ mà ma quỷ dám nhập đàn; Chính mình Qua có mà làm chi cũng không đặng, do nơi Ngọc Lịch Nguyệt trấn đàn không nghiêm khắc nên ma quỷ mới lộng quyền. Qua hỏi Kỳ nó làm phương nào mà tránh khỏi ma quỷ nhập vào cơ của nó? Nó lại không phân biệt thiệt giả thế nào thì làm sao nó tránh cho khỏi được.

*Cơ Bút là khó, không phải là đồ cho mấy em luôn cả thằng Kỳ mà dám dùng nó. May sao nó gởi đồ ấy cho Qua coi, bằng chẳng vậy thì chúng đã bị mê hoặc mà không hay. Qua nói thiệt cho mấy em biết, Cơ Bút của Đức Chí Tôn đến lập Đạo tức là phải lập Hội Thánh thì có “**Cơ Phong Thánh**” đã tiên định là Thượng Phẩm và Hộ Pháp phò loan. Còn Thượng Sanh thì phò “**Cơ Phổ Độ**”. Nhưng khi lập Đạo thành rồi thì cây Cơ Phổ Độ bị cấm.*

Mấy em thấy đó thì biết rằng phò loan chẳng phải ai đều phò được. Xây bàn cho ma quỷ nói chuyện thì được, còn phò loan cho các Đấng Thiêng Liêng chẳng phải là dễ như Chi Phái đã tưởng. Họ đã thất bại làm cho mê tín thiên hạ trong một thời gian rồi hết; vì thiên hạ không tin cơ bút nữa.

Niềm luật cơ bút là huyền bí, vì đó mà thiên hạ đã lầm lạc, bị mê hoặc. Khi biết đặng là mình bị mê hoặc mới bỏ Đạo không theo nữa. Phần nhiều chi phái bị tan rã cũng vì lẽ ấy.

Thằng Kỳ nó muốn mang danh cha nó là phường tả Đạo, nó lại muốn lấy lại cho Vạn Pháp Cung mà Qua đã giao cho bọn Đạo núi khai phá, chính đồn tới ngày Qua về,

Qua sẽ kiến tạo y như pháp luật Long Hoa Hội đã định. Nó làm cho hư danh của Vạn Pháp Cung, Qua phải buộc mình đuổi chúng ra khỏi Vạn Pháp Cung đặng mua chuộc danh giá của Vạn Pháp Cung lại. Em nói với nó từ đây Qua cấm nó, cũng như Hội Thánh đã cấm nó tổ chức cơ bút nơi đó.

Qua đặng mua chuộc tội tình của cha nó là tạo Vạn Pháp Cung đặng để danh giá công nghiệp cho cha nó, mà nó dám phá hoại, ấy là nó thằng bất hiếu với cha nó. Còn tội tình Thiêng Liêng của nó, nó phải theo Đạo tu chơn đặng chuộc tội mê hoặc thiên hạ.

Trước khi dứt lời, Qua ban phép lành cho mấy em và cầu nguyện Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng phù trợ mấy em đặng sáng suốt mà lo đại cuộc.

Hộ Pháp

(ký tên và đóng dấu)

IX. LUẬN VỀ CƠ BÚT “MA HAY THẬT”

Trong bài diễn văn của Hộ Pháp đọc tại Tòa Thánh ngày rằm tháng 7 Nhâm Thân (1932) có những đoạn như vậy:

“.....Chư Đạo Hữu đã may duyên gần đặng hình bóng của Chí Tôn, cây bút Thánh, Cơ Thần giáo hóa, ngọn bút làm phương thân mật, lại cũng là một máy linh nhiệm màu, trí lực của con người chẳng dễ chi cạn hiểu.

Ma ma Phật Phật, quỷ quỷ Trời Trời, lẽ chánh lý tà, khó bề quyết định. Nhiều kẻ gọi là ma, chúng ta cho là Phật; chúng cho rằng quỷ mình gọi rằng Trời. Hỏi cho đến tận nơi, chưa có một người trưng đủ cớ. Chí Tôn lại nhiều phen để lời căn dặn rằng: “Chúng ta phải để tâm dè dặt, cẩn thận

giữ đức tin, lấy trí lực tinh thần biết phân chơn giả.

Thầy lại nói rõ rằng, có 1 phần của kẻ phò loan Thầy mới gây trọn phương mầu cơ bút.

Phải Chí Tôn hay là đồng?

Phải Phật hay là đồng?

Phải Quỷ hay là đồng?

Phải Ma hay là đồng?

Hu hu thiệt thiệt, giả giả chơn chơn, không phương phân biệt, vì phần nhiều chú Đạo Hữu chưa hiểu thấu chơn truyền cùng diệu pháp khó bề truyền dạy thế nào thủ đặng cơ bút, tránh sao khỏi những điều giả trá.

Rất đối là Ngài Khai Đạo, quý còn dám nhập đàn, hưởng lựa là cơ bút luyện nghinh ngang mà không làm đường dẫn quý.

Vì có Chúc Sắc Hiệp Thiên Đài của tề đệ là những vị Thầy đến cậy phò loan đặng cho người lập Đạo, đã chịu lắm nhục nhã, hàm oan cũng vì cơ bút.

Ấy vậy cái đức tin của anh em ở nơi cơ bút cũng chưa đủ giá trị cùng đời, nên tề đệ dặn một đôi lời, xin gắn lấy cái quảng đại của Trời mà tế độ. Tề Đệ cũng vì tình chú Hiền Hữu mà luận tánh của Chí Tôn cho chú Đạo Hữu tin theo cơ bút...”

Cũng nơi bài diễn văn trên, Đức Hộ Pháp nói về cơ bút như vậy:

“Đại Từ Phụ một hôm kia than cùng Bản Đạo rằng: Thầy không phương nào đến cùng các con khác hơn cơ bút. Thầy còn trụ tinh ba chơn truyền của ngũ chi Đại Đạo mà làm cho chúng sanh hiểu Đạo một cách dễ dàng,

nên phải dụng cơ bút giáo hóa.

Hễ mọi điều chi có hữu ích thì nó có hữu hại, sau này Thầy e cơ bút sẽ hại cho Nhơn Sanh mê tín dị đoan, cũng bởi vì nó quá ham phẩm vị, nào là thành Tiên, hiển Phật, nào là xưng Thánh hô Thần, xúi dục tánh ham gần mộng mị.”

Lời tiên tri này ngày nay đã có kết quả.

Có một nhóm Thơ Ký của Cửu Viện Phước Thiện xin Đức Hộ Pháp cho cầu cơ làm phép, Đức Hộ Pháp phê: “Tùy ý tập luyện, Hội Thánh chẳng hề cho phép, phép ấy là cấm nhật theo Thánh Lệnh của Đức Lý Giáo Tông.”

Chỉ có một mình Bản Đạo bình vực và vãn bình vực, song nếu có tà ám hay là cơ bút tuyên truyền sai phép bị án nơi Pháp Chánh nghiêm hình đến trục xuất ra khỏi Đạo thì chịu lấy. Cơ bút tự do học hỏi, chớ không đặng tự do truyền bá.

Hộ Pháp ấn ký.

X. VÀI Ý KIẾN CỦA ÔNG HỮU PHAN QUÂN LÊ VĂN THOẠI

Thủ cơ hay chấp bút đều phải giữ Thần thanh tịnh. Có thanh cao các Đấng thanh cao mới có giáng, tùy theo Đồng Tử phần lớn.

Thí dụ: Như cái máy phát và thu thời đại nay tùy theo tầng số, cao phát đi xa, thấp tiếp thấp không có gì lạ cả.

Radio tùy theo băng tần cao thấp mà tiếp nhận.

Trên không trung biết là bao nhiêu dòng điện như mắc cửi.

Về Thiêng Liêng các Chơn linh cũng không biết

bao nhiêu cao thấp, cũng nhiều bậc thì cảm mà ứng. Các Thần, Thánh, Tiên, Phật các Đấng phần nhiều giảng dạy giáo lý cao siêu, thấp tà ma quỷ mị dạy điều thấp thỏi gây mê tín dị đoan, lành ít hại nhiều.

Còn một điều nữa là nhân diện do Hậu thiên khí của Đồng Tử lẫn nên Thất Nương Dạy là: *“Nhất là Điều Trì Cung bị mượn danh nơi khác mà dối gạt nhưn sanh. Cái hại ấy vốn chẳng vừa về phần tín ngưỡng, chớ chi thất tại tà quyền thì mấy em trừ khử, nhưng tại Đồng Tử thì mấy em không phương giải nạn cho mấy người mê tín viết ra hoặc tư tưởng của những người hầu đàn điều khiển.”*

– Thủ Cơ không phải ai muốn cũng được, đã có tiền định nơi quyền Thiêng Liêng.

Như Đức Hộ Pháp và Đức Cao Thượng Phẩm ngoài cơ Phổ Độ, đặc biệt là Cơ Phong Thánh.

Thượng Sanh và chư vị Thời Quân là Cơ Phổ Độ. Riêng Đại Ngọc Cơ phải có lệnh của Chí Tôn mới được sử dụng.

Chuyển di tư tưởng hay Thần giao cảm cách.

Phương pháp này đòi hỏi lắm công phu rèn luyện, phải tập trung tư tưởng, là một việc khó. Chuyển di tư tưởng hay là tổng đạt tư tưởng đi xuyên không gian, vượt qua bao nhiêu rừng núi....

Vượt không gian dụng chạm biết bao nhiêu luồng điện trong không trung như mắc cửi, nếu Thần yếu thì bị phá hoặc hóa giải. Cách thức này nếu người trình độ cao mới sử dụng được.

Phải có một vị minh sư cao mới chỉ được cách rèn

luyện để sử dụng. Lúc đầu tiên tập gần, lần lần đi xa 5-7 cây số. Một người nơi này ra mệnh lệnh hay thông tin tức không cần máy móc, một người ở đầu kia tiếp nhận, hoặc phải trả lời, khi nào trình chiếu ý và lời không sai mới được.

Thời Đệ Nhị Thế Chiến, Đức Quốc Xã có sử dụng phương pháp để truyền tin, khi tàu lặn lặn sâu quá tầm máy truyền tin thì họ áp dụng lối này.

Phương pháp có thể áp dụng điều khiển được các vật chất hiện có. Thuở xưa, Đức Jesus Christ quở cây Vã, cây Vã chết cũng qua lối này, điều khiển được các loại kim khí metal. Hiện nay khoa học đã tiến đến bực con người ngồi dưới trái đất này mà điều khiển các máy móc nơi không trung là cũng gần với phương pháp này vậy.

Huyền Linh Pháp có nhiều cách:

- a. Xây Bàn.
- b. Cơ tượng hình ngôi sao Bắc Đẩu (Dương Cơ)
- c. Cơ tượng hình cái mũng hoặc cái rổ trệt để ngửa lên (Âm Cơ) chi phái hay dùng.
- d. Người Tây Phương dùng cơ trái tim, dưới có gắn 3 viên đạn, chỉ 25 mẫu tự. Bắt ghế xa từ 3-5 thước cột 2 sợi chỉ vào cầu cơ, tự nhiên cơ đặng kia cử động viết thành chữ, người đứng đọc lên. Phương pháp phải có minh sư dạy mới được.
- e. Chấp bút.
- f. Đăng cơ, hoa cơ, hương cơ. Chi phái dùng.
Đăng cơ là cắm đèn cây vẽ trên không.
Hoa cơ là cắm bông mà vẽ.
Hương cơ là cắm nhang mà vẽ.

Ông Hữu Phan Quân Lê Văn Thoại có nói việc ông Đốc Học Trần Văn Quế thuật việc các nhà trí thức thử cơ. Lối hơn mười người thành tâm cầu các Đấng giáng lâm viết trên một tờ giấy treo bằng lủng lẳng trên không với một bút chì. Từ đầu hôm cho đến khuya không có Đấng nào giáng cả, mòn mỏi ai cũng ngủ đến 4 giờ sáng thức giấc thì thấy trên giấy có một bài bằng Nho Văn mà chữ nổi chớ không phải viết bằng viết chì. Có người hiểu kỳ lấy tay cạo chữ cũng không ra. Bài này ông Trần Văn Quế còn giữ làm bằng chứng. Cả nhóm đều tin có một huyền diệu đặc biệt ngoài sự tưởng tượng, khoa học hiện đại không sao giải lý.

Ông Thoại còn nói có lần Ngài Khai Đạo và Ngài Tiếp Pháp đến nhà một người bạn, ngoài cổng có chuông điện, không hiểu điện nập cách nào mà tay 2 ông không sờ vào nút điện mà chuông đã reo.

Hiện tượng này có xảy ra nhiều lần làm mấy ông tin rằng điển quang của những vị phò loan có thể biến một năng điển sai khiến các vật dẫn điện hoạt động theo ý mình.

Lại còn một phương pháp lạ nữa là 2 người phò loan không đụng cây cơ. Cây cơ được chuyển bởi 2 sợi chỉ vào tay 2 người phò loan ngồi cách xa cây cơ chừng vài thước tây mà cũng sai khiến cây cơ viết được như họ nắm trên gió cơ vậy.

Việc này ông Cho và ông Văn có làm tại Bến Tre làm cho ông Nguyễn Ngọc Tương rất tin tưởng, không ngờ vực kẻ phò loan có tà tâm dối gạt.

XI. Ý KIẾN CỦA ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG VỀ CƠ BÚT

Luôn dịp tôi cùng lục rút ra đây những lời của Đức Alan Kardec, ông tổ việc cơ bút bên Thái Tây than trong cuốn sách: “*Le Livre des Mediums*” của Ngài (Những điều rất khó khăn trong việc cơ bút).

“Người Âu Mỹ học việc chi cũng tâm cho thấu đáo tôn chỉ, chớ không phải biết niệm chú vẽ bùa mà đốt rồi dán xưng là Pháp Sư...”

Lời khuyên nhủ và châu tri của Thiên Phong hành chánh điều đình Đại Đạo dạy về cơ bút.

Chợ Lớn, 1 Juin 1927

Lời cho Đại Huỳnh rõ:

Tôi đã nghe rằng nhiều Đạo Hữu đã đam mê cơ bút rồi tập ngang làm cho xảy ra nhiều chuyện lồi thối đến nỗi bị qui nhập mà điên như một Đạo Hữu ở Thuộc Nhiều (Mỹ Tho) và 2 Đạo Hữu nữa ở Vĩnh Lộc (Gia Định).

Vậy từ đây tôi nhất định cấm truyền cơ bút khắp nơi nếu ai cãi lời còn dùng cơ bút nữa thì tôi hội Tòa Tam Giáo xin trục xuất ngoại đạo rồi sẽ gọi tên lên cho chánh phủ biết, chừng ấy có bề gì thì đừng trách.

Xin Đại Huỳnh mời nhóm chư Chức Sắc sở tại lại buộc phải ký tên vào tờ này rồi gửi trả lại cho tôi, còn một tờ Đạo Huỳnh giữ lấy, ai không tuân lệnh sẽ bị buộc tội chiếu theo điều lệ 27, 28, 29 và 30, 31 trong Tân Luật.

Ký Tên

Thượng Trung Nhựt

XII. HỘI THÁNH TÂY NINH, LE 15 JUILLET 1929

CHÂU TRI

*Cho các Chức Sắc Thiên Phong Nam Nữ
và các Thánh Thất Nam Kỳ.*

.....

Về cơ bút là một việc quốc cấm thì có Châu tri cáo bạch, Thượng Đẩu Sư nghiêm cấm tuyệt, lại có Thánh Ngôn của Đại Từ Phụ chỉ rõ việc cơ bút là việc tối trọng, mình chẳng nên dùng mà cầu vui với nhau vì tà quái hay thừa dịp nhập vào làm cho người phò cơ phải điên cuồng và cả nhà phải bệnh hoạn, đau ốm, hoặc làm cho phò cơ, chấp bút mê muội rồi viết ra nhiều bài không nghĩa lý chi hết, không đáng tin chút nào, rồi lại còn đem truyền bá ra cho người ngoài Đạo chế bai, kích bát nữa. Ấy là việc đại tội đối với Đức Chí Tôn. Còn theo phép nước mình phải bị tội trái lệnh.

Việc Chí Tôn đã định còn dùng có 3 cặp phò cơ, nghĩa là 6 người mà thôi mà nay còn 5 người vì mất hết 1. Tên tuổi các vị ấy đã có khai cho chánh phủ hết rồi.

Vậy xin chư Đạo Hữu tự hậu chẳng nên tin Thánh Ngôn mà không phải của Tòa Thánh truyền ra và không có 3 chúng tôi ký tên vào.

.....

Chánh Phối Sư

Thái Thơ Thanh

(Ký Tên)

Quyền Chánh Thượng Phối Sư

Thái Ca Thanh

(Ký Tên)

Chánh Phối Sư

Ngọc Trang Thanh

(Ký Tên)

XIII. ĐỨC TÂY PHƯƠNG GIÁO CHỦ TỨC PHẬT THÍCH CA DẠY ĐỒNG TỬ “MEDIUM” NHƯ VẬY

*Tây sang Nam Việt hỉ chư nhu,
Phương độ trần gian kẻ thiện tu.
Giáo đạo mở lòng người ám muội,
Chủ điều phước đức rạng ngàn thu.*

Ta thấy chư nhu là người lương thiện hết nên ta giáo đạo mà khuyến dạy. Chư nhu hữu duyên lắm mới gần đặng yển sáng của Đại Tiên này.

Chư nhu hãy ngó xuống chơn và nhìn cho kỹ cái bóng của chư nhu có phải đen sậm và đậm đó chẳng? Chư nhu xa lần ánh sáng này thì cái bóng trở nên lợt lạt và yếu ớt, dài và quái dị chẳng còn giống hình người nữa? cái bóng ấy là ai?

Là Chư nhu đó.

Vậy chư nhu hãy tập thêm đồng (Médium) cần thỉnh Tiên gia đặng nghe dạy cho thường mới biết việc phước mà làm, điều tội mà tránh.

Cũng như chư nhu muốn tạo một món chi đó mà chẳng có sẵn đồ nghề thì làm sao khéo đặng? cũng như chẳng có “Đồng thuộc thì Thần Tiên ít giáng.....”

Lời bàn:

Thật là một bài học quý giá. Sự tỷ dụ gần yển sáng thì bóng giống hình, nếu xa yển sáng thì bóng lợt lạt và biến dạng dài ra, càng xa càng đổi hình, đổi hướng, không còn biết là bóng của mình nữa. Còn nếu có cơ bút, chúng ta được gần yển sáng Thiêng Liêng, các Đấng dạy dỗ cách hành đạo, cách lập công, cách tránh tội tình nhất là trụ tư tưởng cho bền chắc, không bị ngoại cảnh chi phối thì

bước đường tu mới mong bền chắc.

Nếu chúng ta không tập cho Đồng được thuần phục thì cũng khó tiếp diễn Thiêng Liêng hay tiếp không trọn vẹn thì tứ không cao, thi phú không phù ba, văn chương không không lưu loát được. Vì có một phần của Thiêng Liêng và cũng có một phần của Đồng Tử mới lãnh hội đặng ý nghĩa cao thâm của cơ tạo hóa, mới hiểu thấu máy huyền vi bí mật ở cõi vô hình.

KẾT LUẬN

Chiếu theo Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn, của Đức Lý Giáo Tông, chiếu theo công văn dạy Đạo của Đức Hộ Pháp và của Đức Quyền Giáo Tông lúc còn sanh tiền thì việc cơ bút là một việc rất hệ trọng.

Đại Từ Phụ không hình thể nên phải mượn cơ bút để dạy nhưn sanh lập Đạo. Chừng Đạo có Pháp Chánh Truyền, có Tân Luật, có Tân Kinh, có đủ các cơ quan chánh trị Đạo làm nền tảng vững chắc thì cơ bút đã bị cấm nhắc.

Sự cấm nhắc ấy mục đích để trừ cái hại phát sanh Chi Phái và để Thánh Thể Đức Chí Tôn lấy công phổ độ của mình mà đoạt vị Thiêng Liêng.

Nếu mỗi việc cần học hỏi như buổi Đạo mới khai thì công nghiệp không có; các Đấng lập công dùm cho mình hay sao?

Nhưng nếu hoàn toàn cấm hẳn cơ bút thì cơ Phong Thánh phải bị bế, bước thang tiến hóa của nhưn sanh không học hỏi thêm được những huyền vi bí mật của cơ tạo đon nên Hội Thánh cho phép cầu cơ học Đạo, nhưng

cấm truyền bá, nhưt là lấy cơ làm lịnh.

Chỉ có Thời Quân Hiệp Thiên Đài thuộc Chi Pháp và Chi Đạo mới được quyền thủ cơ Phong Thánh. Địa điểm phải tại Cung Đạo Đền Thánh, có sự tham dự của Chức Sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện và toàn Đạo Nam Nữ mới hợp lệ.

Ấy vậy, ngoài thể lệ nói trên, những đàn cơ đều thuộc tài liệu học hỏi, không được truyền bá. Hội Thánh chẳng hề cho phép cầu cơ. Nếu Đồng bị tà ám hại hay là tuyên truyền sai phép thì Pháp Chánh nghiêm hình đến trực xuất ra khỏi Đạo thì chịu lấy.

Rằm tháng 8 Ất Sửu (1985)
Quang Minh

TÌM HIỂU CƠ BÚT
QUANG MINH – Sĩ Tài BÙI VĂN TIẾP